

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

II. In varias sectas & factiones misere distrahuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Joannes Calvinus, ille miserandi in Gallia Schif-
matis præcipua fax atq; auctor, fuerit, ostendā qui-
dam alij passim veram Jesu Christi Ecclesiam qua-
runt, illum à se in ventram, & è rudibus quasi eru-
ram, & super montem illo, omnibus conspicuo lo-
co, expositam ac restauratam esse iactat. Et quem-
admodum Bohemi Hussium, Germani Lutherum,
Helvetij Zuingliū, Angli Buceriū, Scoti Cnoxiiū,
Dani Bugenhagium, Livoni Pellionem, Transyl-
vanij Blandratam, restaurati apud se Evange-
lij auctores faciunt; sic Galli Calvinum eundem se
honorem ac gloriam debere profitentur.

JOANNIS CALVINI NATALIS
& iudicium ex themate ejus Genethliaco
sumptum.

CAPUT VIII.

ARGUMENTUM.

- I. Homines de schola primi Lutheranismum in Gallia seminarunt.
- II. In varias sectas & factiones misere distrahuntur.
- III. Joannes Calvinus, Gallus & Lutherus.
- IV. Ejus natiuitas & horoscopus.
- V. Genethliacorum coniectura seu prædictiones.
- VI. Calvinum supremi Pontificatus dignitas in Natiuitate promissa.

Tertullianus, postquam hæreticos veris co-
loribus depinxit, & in veterum illorum pi-
ctura novitiorum mores ad vivum expressit, recte
ac bene inquit, Philosophos, eorum qui Ecclesie
pacem ac concordiam primi turbant, Patriar-
chas veluti atque antesignanos fuisse. Idem nos
de sæculo nostro perverso dicere possumus: nem-
pe primos hæreses parentes atque auctores fuisse
homines de schola, Gramaticos magis, Philoso-
phie aut Mathematicarū scientiarū quam Theo-
logie peritos. Libros illi legebant, linguas in-
telligebant, sed non sapientiam. Aristotelis calle-
bant subtilitates, à Divo paulo, tradita myste-
ria non capiebant. Recte quidam Philosophiam,
Humanam, Theologiā, divinam sapientiam ap-
pellavit. Hanc si intelligendā, ut fidem ei habeas.
Quot dum alios perdunt, se ipsos quoque perdid-
erunt. Videre id est in multis Philosophis, qui velut
Pelion Offa, & utrumque Olympo imponentes,
cælum conscendere, in sacrarium Dei irrumperē

& incomprehensibilia Dei mysteria, ac divinitū
operum causas ac rationes perferunt auri sunt,
Miseri! qui instar Dædali cereis penis ad solem e-
volare non dubitant, quibus lique factis in mare
decidentes, misere submergantur & pereant. Sic
Thales astra eorumque motus è terra fixis in cœ-
lum oculis contemplatus, in foveam pedibus sub-
iecit, nec tamen à se visam, præcipitavit. Sic Em-
pedocles, dum Ætæzi incendij causas propius ex-
plorat, eiusdem flammis absumptus est. Et Aristot-
teles quod Euripi sive marini fluxus ac refluxus
causas indagare non posset, perijisse in eo fertur.
Quid de Tertulliano, Origine, & alijs dicam? qui
quum iam in ipso fere salutis portu extra omne tē-
pestatis periculum versari viderentur, quia tamen
opinionibus suis nimium velificati sunt, atque er-
rorum fluctibus sese exposerunt, triste sane nau-
fragium eos fecisse, & ad perpetuam suā infamiā,
sectis nomina dedisse videmus. Hinc olim Orig-
enista, Valentiniani, Montanista, Marcionista, Her-
mogenianii, & nostro tempore Melanchthoniani,
& alij eiusdē farinae supra indicavimus qui & quā
multi Grammatici ac magistrelli sive Philosophas-
tri, sub primis Lutheranismi incunabulis in Gal-
liam irrepserint, ac modo in propatulo se ostende-
runt, modo hinc inde rursus in latebras sese abdi-
derunt, qui tamen omnes omni conatu nullū cer-
tum ac firmum invisibilis suæ Ecclesie fundamen-
tum ponere diu potuerunt; instabilitatum &
fluctuanti arenæ inædificantes, ac velut contris &
incerta opinionum vada explorantes, & veluti in
tenebris palpantes.

II. Suas quisque opiniones, seu cerebri commē-
ta sequebatur, aliorum vero dogmata fastidiebat.
Unus Lutheri, alius Zuinglij partibus ad stipula-
tur; hic Melanchthonis, ille Oecolampadij, alius
Buceri probabat opiniones. Ut paucis dicam, novi-
tia illa fides vagabunda, sine capite, sine pedibus,
sine ullo certo fundamento fluctuabat atque erra-
bat. Erratici huius agminis in Aquitania nostra an-
tecursores veluti fuerunt Faber & Rufus, qui primi
Ecclesiam assilierunt; sequente eos longo Gram-
maticorū ac magistrellorum agmine, ut paulo ante
dixi. Ex omnibus tamen nemo tantæ erat audaciæ,
qui, ut Lutherus in Germania, ipsa Ecclesie funda-
mentā audere cōvellere, quū separationē illam ab
Ecclesia, & novæ Fidei fabricationem, plenam evi-
dentissimi periculi esse omnes iudicarent. Satis
putantes, intra veritate cariosam Ecclesie do-
mum, vel parietinas potius se continere,
quam

quam ea tota solo æquata, nouam moliri. Et hæc quidem multorum fuit, schisma omne auersantium, sententia: donec tandem homo quidam confidentissimus prodiret, qui velut ille Ephesini templi incensor, Ecclesiam à fundamentis subruere aggressus est, vulgatis passim opinionibus suis ac commentis, & ad partes suas quamplurimis religiose vitæ de ferrioribus alijsque libidinosis hominibus, summa propoſita vitæ licentia, traductis. In summa, cælum terræ permiscere, & ex diuersis atque inter se pugnantibus opinionibus constitam ac miscellanæam religionem homo hic fabricari voluit.

Qui quoniam non minus quam Germaniæ Lutherus, funesta Galliæ nostræ fax fuit, non abs re facturus mihi videor, si vitam eius, mores, doctrinam, & quibus in ea propaganda modis vsus sit, fatis aliquanto descripsero atque indicaro. Ex huius enim capite tanquam è Pandoræ pyxide, omnia mala, ca amitates & miseræ, quibus pulcherrima Europæ pars penitissime iam diu afflicta fuit, prodierunt atque exundarunt. (a) Nomen eius omnibus quidem notum est, at ingressus eius & cetera quæ ad hanc rem pertinent, plerisque latent. Multa tamen interim, ab alijs prodita omittere mihi visum: præsertim quum verear ne apud quosdam plus odium valuerit quam veritas: momente etiam ipso pro uerbis, cum laruis luctandum non esse, exemplo Agamemnonis apud Homerum iniquientis, minime committendum esse, ut eorum qui in sepulcris quiescunt, manes vellicemus, au-

conuicijs ac contumelijs oneremus. Mihi quidem nihil de hoc homine scribere constitutum est (quamuis multa hic lector à nemine alio prodita deprehensus sit) quam quæ vel ipsius subiecti argumentum mihi suggeret, vel fide dignissimorum hominum testimonia, vel etiam historiæ & libelli à noua illa reformatione hic ibi passim exclusi atque exclusi, suppeditebunt.

IV. Ioannes Caluinus, funesta Galliæ, immo totius Christianæ Reipubl. fax, ac tantorum malorum auctor, natus est Nouioduni in Picardia X. Iulij Anno MDIX. O diem Nefastum, qui non hominis, sed longæ miseriarum nostrarum catenæ natalis fuit! Nomen ei primū fuit, Ioannes Chauuinus; pater Gerardus Chauuinus; mater, Anna Fronæa: sed quemadmodum Lutherus primum suum nomen mutauit; sic noster hic non Chauuinus, sed Caluinus appellari voluit. Sed quom ne hoc quidem nomen satis ipsi placeret, eo fortasse quod transpositis litteris, impius ille atque atheus Lucianus inde resulteret, Alcuini nomen sibi aliquādiu sumsit, eius qui Caroli magni præceptor fuit, magnam laudem ob institutam Parisiensem Academiam consequurus: uti apparet ex prima Institutionum Caluini editione, Argentorati Anno M. DXXXIX. primitus vulgata, quæ nomen hoc aperte præ se fert. Quia vero supra famosorum hæresiarum Lutheri & Melancthonis Natiuitates seu themata genethliacæ posui: pat sane videtur ut tertij huius horoscopum itidem subiungam; cuius typus sic habet:

a Surius in Comment. Præteolus in Catal. Hæret. Bolſcius in Vita. Romanus in Idea Caluini. Demochares. Vasquerius. Sainctes. Zindanus. Abraham Bæuius in Annalibus. Caietus. Heshusius & estphalus. Sibilusburgius. Vide Reginald. fol. 259. Serarium in Caluino stigmatico.